

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.536 van 10 september 2012
in de zaak A. 199.801/X-14.703.**

In zake : 1. Marleen PELEMAN
 2. Ann VAN KEER
 3. Jo VERBRUGGHEN
 4. Hans VAN KEER
 5. Peter VANDERVEKEN
 6. Willem MESKENS
 7. Stany VEROUGSTRAETE
 8. Peter BEYER
 9. Leo UYTTERSROT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Keizerslaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de provincie OOST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Veerle Tollenaere
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de stad DENDERMONDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter De Smedt, Karin De Roo en Hendrik
 Schoukens
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

2. de Regie der Gebouwen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en David D’Hooghe
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen
-

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 april 2011, strekt tot de nietigverklaring van :

- a) het besluit van 15 december 2010 van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde”, en
- b) het besluit van 25 januari 2011 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijk Ordening en Sport houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde” van de provincie Oost-Vlaanderen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 214.791 van 12 augustus 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen ingewilligd.

De verwerende partijen en de tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 3 oktober 2011. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen en de tussenkomende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 juni 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip De Preter, die verschijnt voor de verzoekende partijen, Mevr. Kaat Van Keymeulen, bestuurssecretaris, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Veerle Tollenaere, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, advocaat Karin De Roo, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Jan Bouckaert, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkost

Ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst van de Regie der Gebouwen

3.1. In het verzoekschrift tot tussenkomst, hetgeen zij bevestigt in haar memorie, stelt de Regie der Gebouwen “onmiskenbaar blijkt (te geven) van het rechtens vereiste belang om in voorliggende procedure tussen te komen. Verzoekster tot tussenkomst is immers de overheidsinstantie die voor de ontwikkeling van de gevangenissen instaat binnen de perimeter van het plan dat

is aangenomen middels de eerste bestreden beslissing, zoals goedgekeurd middels de tweede bestreden beslissing. Verzoekster tot tussenkomst heeft dan ook een evident belang bij huidige tussenkomst”.

3.2. In de memorie van wederantwoord werpen de verzoekende partijen op dat de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning voor de gevangenis beide werden verleend “aan een privaatrechtelijke rechtspersoon, met name de n.v. POORT VAN DENDERMONDE, die blijkbaar door de minister van Justitie en bijgevolg door de Belgische Staat, zou zijn belast met het bouwen en exploiteren van de gevangenis via een zogenaamd DBFM contract”.

In de gegeven omstandigheden valt volgens de verzoekende partijen niet in te zien welk belang de Regie der Gebouwen nog zou kunnen hebben bij deze zaak.

3.3. De Regie der Gebouwen is een autonome instelling van openbaar nut die onder meer voor de federale overheidsdienst Justitie instaat voor de bouw van gevangenissen. Het bestreden PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde” voorziet onder meer in het deelplan “Dendermonde-West” in een “zone voor gevangenis” en een “zone voor hoofdontsluiting gevangenis”. De Regie der Gebouwen doet dan ook blijken van het vereiste belang om in het geding tussen te komen. Het feit dat voor de bouw van de gevangenis werd gekozen voor een publiek-private samenwerking door middel van een DBFM-overeenkomst (Design-Build-Finance-Maintain), en dat de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning werden aangevraagd door een privaatrechtelijke rechtspersoon, doet aan de voormelde vaststelling geen afbreuk.

De exceptie wordt verworpen.

IV. Feiten

4.1. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen selecteert Dendermonde als een “structuurondersteunend kleinstedelijk gebied”. Zodanige gebieden dienen in provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen te worden afgebakend.

4.2. In zitting van 28 maart 2002 beslist de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen tot de opmaak van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde” (hierna PRUP).

4.3. In dit plan wordt ook de inplanting van een nieuw penitentiair complex voorzien.

De site “Oud Klooster”, die aanvankelijk niet werd opgenomen in de afbakening van het kleinstedelijk gebied, wordt, naast andere, als mogelijke inplantingszone aangeduid. In eerste instantie voert de stad Dendermonde zelf een locatieonderzoek uit. In 2004 wordt eveneens een onderzoek gevoerd door de provincie Oost-Vlaanderen.

De site “Oud Klooster” bevindt zich ten westen van Dendermonde, in een gebied dat wordt begrensd door een spoorweg in het zuiden, de Dender in het westen, de Oude Dender in het noorden en een oud fortencomplex in het oosten. Op de Dender sluiten het Denderkanaal en een oude Denderarm aan.

De loop van de Oude Dender is beschermd als landschap bij ministerieel besluit van 11 oktober 1985.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Dendermonde is de site gelegen, deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, deels in woongebied, deels in woonuitbreidingsgebied, deels in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen, deels in recreatiegebied en deels in parkgebied. Er is tevens een reservatiestrook voor het doortrekken van het Denderkanaal.

Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de stad Dendermonde, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 22 november 2000, stelt voor om het woonuitbreidingsgebied te schrappen en dit gebied een open ruimtefunctie te geven.

4.4. Een eerste ontwerp van PRUP dat de site bestemt tot randstedelijk groengebied, met uitzondering van een zone voor gevangenis in het zuidwesten, tussen de woningen gelegen aan de Gasthuisstraat en de oude

Denderarm, wordt voorlopig vastgesteld door de provincieraad van Oost-Vlaanderen in zitting van 13 juni 2007. De ontsluiting wordt hierop indicatief aangeduid door een pijl in de richting van de Eikelstraat. De bedoeling is dat het verkeer nadien via de Gasthuisstraat wordt afgeleid naar het centrum van Dendermonde.

Bij besluit van 12 december 2007 stelt de provincieraad van Oost-Vlaanderen het PRUP “Afbakening structuurondersteunend kleinstedelijk gebied Dendermonde” met de deelRUP’s “Grenslijn” en “Dendermonde West” definitief vast.

In vergelijking met het ontwerp PRUP voorziet het definitief vastgestelde PRUP in een bijkomende indicatieve ontsluiting voor de gevangenis in noordelijke richting.

Bij besluit van 28 april 2008 keurt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening het PRUP “Afbakening structuurondersteunend kleinstedelijk gebied Dendermonde” goed, met uitzondering van de in blauw aangeduide delen.

4.5. De eerste vier verzoekende partijen hebben het besluit van 12 december 2007 van de provincieraad van Oost-Vlaanderen en het ministerieel goedkeuringsbesluit van 28 april 2008 aangevochten met een verzoek tot schorsing en nietigverklaring.

Bij arrest nr. 187.898 van 13 november 2008 heeft de Raad van State deze beslissingen geschorst.

Bij arrest nr. 197.616 van 4 november 2009 heeft de Raad van State deze beslissingen vernietigd.

4.6. In juni 2009 dient de b.v.b.a. HASKONING BELGIUM -de opsteller van het plan-MER- bij de dienst MER een voorstel van nota voor publieke consultatie in overeenkomstig artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan.

De door de dienst MER op 26 juni 2009 volledig verklaarde nota voor publieke consultatie wordt door de dienst MER ter inzage gelegd door

publicatie op de eigen website en op de website van de provincie Oost-Vlaanderen van 2 juli 2009 tot en met 31 juli 2009 en door het ter beschikking stellen ervan op het stadhuis van Dendermonde en het gemeentehuis van Lebbeke van 2 juli 2009 tot en met 31 juli 2009.

De termijn voor het indienen van opmerkingen is verstreken op 31 juli 2009.

De eerste vier verzoekende partijen bezorgen hun opmerkingen aan de dienst MER op 17 augustus 2009.

De ontvangen inspraakreacties en adviezen op de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie worden behandeld op de “richtlijnenvergadering” van 24 september 2009.

4.7. Op 3 november 2009 maakt de dienst MER de richtlijnen op over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER.

4.8. Een tussentijdse vergadering over het plan-MER vindt plaats op 14 april 2010. In het verslag van deze ontwerp tekstvergadering wordt door de dienst MER aan de initiatiefnemer gevraagd om de ontwerp tekst van het plan-MER nog verder aan te vullen op een aantal punten.

Het finale plan-MER wordt op 7 juni 2010 goedgekeurd door de dienst MER.

4.9. De plenaire vergadering over het nieuwe voorontwerp van PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde” vindt plaats op 26 maart 2010.

Op 23 juni 2010 wordt het ontwerp van PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde” voorlopig vastgesteld door de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

Het ontwerp voorziet in een afbakeningslijn en in een deelplan “Dendermonde-West”.

Het deelplan “Dendermonde-West” bestemt de site “Oud Klooster” tot randstedelijk groengebied (groen), met uitzondering van onder meer

een “zone voor gevangenis” (blauw) in het zuidwesten en een “zone voor hoofdontsluiting gevangenis” (geel) in het noordwesten.

De noordelijke grenslijn van dit deelplan valt samen met de Oude Dender.

4.10. Tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt georganiseerd van 19 juli 2010 tot en met 16 september 2010, dienen de eerste vier verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De PROCORO bespreekt de bezwaren in de vergaderingen van 14 oktober 2010 en 18 november 2010 en maakt hiervan een besprekingsverslag op.

4.11. Met het eerste bestreden besluit van 15 december 2010 van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen wordt het PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde” definitief vastgesteld.

In vergelijking met het ontwerp is de begrenzing van de “zone voor hoofdontsluiting” beperkt aangepast.

4.12. Met het tweede bestreden besluit van 25 januari 2011 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport wordt het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde” van de provincie Oost-Vlaanderen, bestaande uit een bestemmingsplan met bijbehorende stedenbouwkundige voorschriften, een weergave van de bestaande en juridische toestand, een toelichtingsnota en de goedgekeurde milieueffectenstudie als bijlage, goedgekeurd.

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 februari 2011.

4.13. Op 7 december 2010 ontvangt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de aanvraag ingediend door de n.v. Waterwegen en Zeekanaal - Afdeling Bovenschelde voor het aanleggen van een ontsluitingsweg, inclusief een brug over de Oude Dender, in functie van de nieuw te bouwen gevangenis te Dendermonde.

Deze ontsluitingsweg wordt voorzien vanaf de toegang tot de site van de nieuwe gevangenis tot aan de op- en afritten van de Ooiebrug in de N406/N416 over de Dender. Het gaat over een afstand van ca. 1100m.

Een (zuidelijk) deel van de aanvraag is gelegen binnen de grenzen van het PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde”.

Het gedeelte van de aanvraag dat betrekking heeft op de Oude Dender tot de Ooiebrug is gelegen in het gebied waar het gewestplan Dendermonde nog van toepassing is.

Bij besluit van 20 april 2011 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de gevraagde stedenbouwkundige vergunning onder de erin opgelegde voorwaarden.

Voor het gedeelte van de aanvraag buiten het PRUP-gebied is daarbij toepassing gemaakt van de afwijkingsbepalingen van artikel 4.4.7, § 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO).

De verzoekende partijen hebben de voormelde stedenbouwkundige vergunning van 20 april 2011 bestreden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen met een verzoek tot schorsing en nietigverklaring. Bij arrest nr. S/2012/0058 van 26 maart 2012 heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning geschorst “in afwachting van een uitspraak door de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, over het beroep tot vernietiging van de besluiten met betrekking tot het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde’”. De betrokken werken blijken inmiddels uitgevoerd, behoudens wat betreft de brug over de Oude Dender en een aantal afwerkingen van de weg.

4.14. Op 19 mei 2011 heeft de n.v. Poort van Dendermonde bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor de bouw van een nieuw gevangeniscomplex na het ontbossen van een gedeelte van het terrein.

Bij besluit van 19 juli 2011 heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de gevraagde stedenbouwkundige vergunning verleend. De verzoekende partijen hebben deze stedenbouwkundige vergunning

bestreden met een verzoek tot schorsing en nietigverklaring bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Bij arrest nr. S/2011/0161 van 19 december 2011 heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uitgesteld, wegens de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, die nog niet definitief was verleend.

4.15. Bij besluit van 13 oktober 2011 heeft de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de milieuvergunning verleend voor de uitbating van de gevangenis. Tegen dit besluit werd beroep ingesteld bij de Vlaamse regering. Dit beroep is thans nog hangende.

4.16. De Regie der Gebouwen verklaart dat de door haar op 5 augustus 2009 ingediende “principeaanvraag” voor de bouw van een penitentiaire inrichting met 444 plaatsen met bijhorende parkeergelegenheden te Hofstade bij Aalst, is ingetrokken naar aanleiding van een besluit van de Vlaamse regering van 20 november 2009 waarbij is ingestemd met de principiële locatiekeuze voor twee nieuwe penitentiaire instellingen in Dendermonde en Beveren.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Belang - gedeeltelijke nietigverklaring

Standpunt van de partijen

5.1. De verzoekende partijen vragen de nietigverklaring van het volledige PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde”. Zij stellen dat de opname van de site “Oud Klooster” in het stedelijk gebied is ingegeven door de huisvesting van een nieuwe gevangenis. “Indien bijgevolg de nieuwe gevangenis niet op deze plaats kan komen, is het niet langer zeker dat het gebied ‘Oud Klooster’ binnen het stedelijk gebied dient te vallen”. De verzoekende

partijen besluiten dan ook belang te hebben bij de vernietiging van de grenslijn, want “één en ondeelbaar”.

5.2. De tweede verwerende partij en de eerste tussenkomen partij betwisten het belang van de verzoekende partijen bij de vernietiging van het bestreden PRUP in zijn geheel. Volgens hen blijkt uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen dat zij als doel hebben dat de locatie van de nieuwe gevangenis opnieuw zou worden geëvalueerd en dat de keuze voor een nieuwe locatie tevens een wijziging zou veroorzaken van de thans vastgestelde afbakeningslijn. Deze doelstelling kan niet worden aanzien als een voldoende zeker en rechtstreeks belang zoals bepaald in artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De inplanting van de gevangenis kadert in het deelplan “Dendermonde-West”. De verzoekende partijen hebben hooguit belang bij een partiële nietigverklaring, beperkt tot het desbetreffende deelplan, en dergelijke vernietiging is mogelijk zonder afbreuk te doen aan de algemene economie van het plan.

5.3. In de memorie van wederantwoord dupliceren de verzoekende partijen dat de afbakening van het stedelijk gebied nodig is om de inplanting van de gevangenis te kunnen voorzien. Deze afbakening is bijgevolg een noodzakelijke voorwaarde om een project te kunnen realiseren waarvan niet wordt betwist dat het grievend is voor de verzoekende partijen. De opname van het gebied in het stedelijk gebied strekt er zelfs expliciet toe om de inplanting van de gevangenis mogelijk te maken.

Beoordeling

5.4. Het bestreden PRUP “Afbakening structuurondersteunend kleinstedelijk gebied Dendermonde” omvat 2 deelplannen, met name het “Deelplan 1. Grenslijn” en het “Deelplan 2. Dendermonde-West”.

5.5. De eerste en de tweede verzoekende partijen zijn eigenaar en bewoner van een woning met tuin die enkel door de spoorweg wordt gescheiden

van de zone voor gevangenis die in het deelplan 2 wordt vastgesteld. De derde en de vierde verzoekende partijen zijn eigenaar en bewoner van een woning met tuin die is gelegen binnen het gebied van het deelplan 2. De vijfde tot en met de negende verzoekende partijen zijn eigenaar en bewoner van een woning met tuin gelegen buiten het gebied van het deelplan 2, maar binnen het afgebakende kleinstedelijk gebied. Hun woning bevindt zich in de omgeving van de zone waar de ontsluitingsweg ten noorden van de Dender wordt gepland.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partijen aldus doen blijken van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van het “Deelplan 2 Dendermonde-West”.

Het afbakeningsplan (deelplan 1) vormt een noodzakelijke voorwaarde voor het vaststellen van het “Deelplan 2 Dendermonde-West”. De beide plannen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

De verzoekende partijen doen derhalve blijken van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring, niet alleen van het “Deelplan 2 Dendermonde-West”, maar ook van het “Deelplan 1 Grenslijn” dat de vaststelling van het deelplan 2 mogelijk maakt.

De excepties worden verworpen.

VI. Onderzoek van het tweede middel

Standpunt van de partijen

6.1. Een tweede middel is, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, genomen uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van artikel 4.2.8, § 3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid (DABM) en van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's,

“Doordat de nota voor publieke consultatie niet op actieve wijze ter inzage werd gelegd

Terwijl een publieke aankondiging voor de terinzagelegging van de nota voor publieke consultatie had moeten gebeuren.

(2) Toelichting bij het middel

53. Artikel 4.2.8 DABM stelt dat de administratie (de Dienst MER), na de ontvangst van een kennisgeving van een initiatiefnemer omtrent de reikwijdte, het detailleringsniveau en het plan van aanpak van een plan-MER, zorgt voor de terbeschikkingstelling van het kennisgevingsdossier aan het publiek, en dit:

- ‘1° overeenkomstig het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;
- 2° bij de initiatiefnemer;
- 3° via de internetsite van de administratie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels inzake de terinzagelegging vaststellen’.

Artikel 4.2.8, §5 voegt hieraan toe dat ‘bij de bekendmaking of bij het overmaken van het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving wordt duidelijk aangegeven dat het publiek en de instanties eventuele opmerkingen over het plan-MER binnen een termijn van dertig dagen respectievelijk vanaf de datum van de bekendmaking of vanaf de datum van ontvangst van het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving, aan de administratie kunnen bezorgen, ...’.

54. Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieu-effectrapportage over plannen en programma’s stelt wat volgt:

‘Ter uitvoering van artikel 4.2.8, § 3 van het decreet zorgt de bevoegde administratie ervoor dat de volledig verklaarde kennisgeving door het publiek kan worden geraadpleegd. Via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, én door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten, wordt gemeld dat de volledig verklaarde kennisgeving tegelijkertijd via de volgende kanalen kan worden geraadpleegd :

- 1° op de internetsite van de bevoegde administratie;
- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
- 3° bij de betrokken gemeente of gemeenten en in voorkomend geval op hun internetsite’.

Dit besluit voorziet dus wel in een actieve bekendmaking dat een dossier over een voorgenomen plan-MER ter inzage ligt voor het publiek.

55. Artikel 4.2.4. DABM bepaalt het volgende:

‘§ 1 Voor een plan of programma, dat overeenkomstig dit hoofdstuk aan de opmaak van een plan-MER is onderworpen, kan in een decreet of besluit van de Vlaamse Regering, dat desgevallend voor de opmaak van dat plan of programma van toepassing is, worden bepaald op welke wijze het plan-MER in de opmaakprocedure van dit plan of programma geïntegreerd wordt. Hierbij moet rekening worden gehouden met de volgende verplichtingen :

- 1° de plan-MER-plicht wordt vastgesteld en het plan-MER wordt opgemaakt overeenkomstig de vereisten betreffende het toepassingsgebied en de inhoudsafbakening van hoofdstuk II van titel IV van dit decreet;

2° het plan-MER wordt samen met het ontwerpplan of -programma met het oog op de raadpleging ervan beschikbaar gesteld van het publiek en de te raadplegen instanties;

3° ingeval het plan of programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij Verdrag, en/of in andere gewesten, of als bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, wordt het plan-MER samen met het ontwerpplan of ontwerpprogramma voor raadpleging ter beschikking gesteld van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten;

4° bij de vaststelling van het ontwerp van plan of programma wordt met de resultaten van het plan-MER rekening gehouden;

5° bij de bekendmaking van het plan of programma wordt de volgende informatie ter beschikking gesteld van het publiek en de geraadpleegde instanties :

a) het plan of programma zoals het is vastgesteld;

b) een verklaring die samenvat :

1) hoe de milieuoverwegingen in het plan of programma werden geïntegreerd;

2) hoe rekening werd gehouden met het goedgekeurde plan-MER en de gegeven adviezen en het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging;

3) de redenen waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, en dit in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;

c) de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten overeenkomstig artikel 4.6.3 van dit decreet.

§2 Indien bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een plan of programma, als vermeld in § 1, de bepalingen zoals voorzien in dit hoofdstuk'.

De regeling van artikel 4.2.8. DABM en het uitvoeringsbesluit geldt dus niet in zoverre een afzonderlijke regeling bestaat voor de opmaak van een plan-MER volgens het integratiespoor.

Een dergelijke afzonderlijke regeling zit vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan.

Artikel 4, §3 van dat besluit stelt:

‘De volledig verklaarde nota voor publieke consultatie van het plan-MER wordt door de dienst Mer ter inzage gelegd door publicatie op de website van de bevoegde overheid, op de website van de dienst Mer en op het gemeentehuis van elke gemeente waarvan het grondgebied door het op te maken RUP geheel of ten dele zal worden bestreken en van elke andere gemeente die aanzienlijke effecten kan ondervinden van het plan volgens de informatie, vermeld in § 1’.

Deze regeling voorziet dus niet in een publieke aankondiging van het feit dat een dossier omtrent een voorgenomen plan-MER ter inzage ligt.

56. Het besluit van 18 april 2008 voorziet dus in een vermindering van de mogelijkheden tot publieke inspraak in de fase voorafgaand aan de opmaak van het plan-MER.

Die vermindering is aanzienlijk. De publicatie door terinzagelegging op het gemeentehuis en via websites kan enkel leiden tot voldoende inspraak indien het publiek kennis heeft van die terinzagelegging. De websites zijn wel publiek toegankelijk, maar het publiek zal er slechts informatie zoeken indien het publiek op zoek is naar die informatie, en dus weet dat er een publieke consultatie over het plan loopt.

Het is door een aankondiging van dit openbaar onderzoek op fora die niet enkel het publiek bereiken dat weet dat er een openbaar onderzoek is, dat het publiek kennis kan krijgen van het feit dat een nota voor publieke consultatie ter inzage ligt op het gemeentehuis en/of geconsulteerd kan worden op een website.

De afschaffing van deze aanplakking leidt dan ook tot een vermindering van het beschermingsniveau van het leefmilieu.

Die vermindering is aanzienlijk.

Het gaat immers per definitie om plannen die onderworpen zullen worden aan een milieu-effectenrapportage. Het gaat dus om plannen waarvan niet vaststaat dat zij geen aanzienlijke milieu-effecten kunnen hebben (zie artikel 4.2.3. DABM). Het gaat dus om plannen met minstens potentieel aanzienlijke milieu-effecten.

De regeling van het besluit van 18 april 2008 is van toepassing op de milieueffectenrapportages voor Ruimtelijke Uitvoeringsplannen. Ruimtelijke Uitvoeringsplannen vormen meteen ook de belangrijkste groep van plannen die mogelijk onderworpen moeten worden aan een milieu-effectenrapport. Ruimtelijke Uitvoeringsplannen vervangen de gewestplanvoorschriften voor een bepaald gebied, en kunnen op zich zo één van de belangrijkste beschermingsvoorschriften voor het leefmilieu wijzigen.

De afwijkende regeling van het besluit van 18 april 2008 maakt dan ook dat de generieke regeling van het besluit van 12 oktober 2007 niet van toepassing is voor precies dat soort plannen die zowel in aantal als in impact de belangrijkste soort plannen zijn waarvoor een plan-MER kan worden opgemaakt, op voorwaarde dat geopteerd wordt voor het integratiespoor.

Precies voor dat soort plannen verdwijnt de kennisgeving aan het ruime publiek (in tegenstelling tot het publiek dat al kennis heeft) van de start van een openbaar onderzoek omtrent een nota tot publieke consultatie. Dit openbaar onderzoek is van een groot belang, omdat het het publiek toelaat suggesties te doen omtrent het te voeren milieu-effectenrapport.

De afschaffing van de publieke aankondiging dat een nota voor publieke consultatie ter inzage ligt in het geval van een plan-MER voor een RUP dat opgemaakt wordt volgens de procedure van het integratiespoor leidt dan ook tot een aanzienlijke vermindering van het beschermingsniveau van het leefmilieu.

Die vermindering van de bescherming wordt op geen enkele wijze verantwoord. In het verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit van 18 april 2008 wordt de regeling als volgt toegelicht:

‘Dit artikel bevat de werkwijze voor de inhoudsafbakening (de reikwijdte), het detailleringniveau en de aanpak van het plan-MER. De inhoudsafbakening gebeurt op basis van de ‘nota voor publieke consultatie’, dit is vergelijkbaar met de kennisgeving zoals

omschreven in het plan-MER-decreet. Op basis van deze nota gebeurt een ter inzage legging in de gemeenten waarop het RUP van toepassing is alsook in de gemeenten waar er aanzienlijke milieueffecten zouden kunnen zijn. Daarna stelt de dienst Mer de richtlijnen op voor het plan-MER van het RUP. Het voorstel van nota voor publieke consultatie wordt opgesteld door de bevoegde overheid en besproken met de dienst MER.

Schematisch gebeurt dit als volgt :

- een voorstel van nota voor publieke consultatie wordt opgemaakt door de bevoegde overheid;
- de Dienst Mer geeft haar goed- of afkeuring voor deze nota, dit wordt de volledigverklaring genoemd. Er worden voldoende exemplaren van de nota overgemaakt op papier aan de Dienst Mer. Voldoende exemplaren betekent evenveel exemplaren als er gemeenten zijn waar het document ter inzage gelegd wordt plus twee exemplaren voor de Dienst Mer zelf;
- de nota wordt gepubliceerd en iedereen kan opmerkingen formuleren op de nota. De periode is 30 dagen. De publicatie gebeurt op de website van de dienst Mer, op de website van de bevoegde overheid en op het gemeentehuis van elke gemeente waarvan het grondgebied door het op te maken RUP geheel of ten dele zal worden bestreken alsook van elke andere gemeente die aanzienlijke effecten kan ondervinden. Om te bepalen welke die gemeenten kunnen zijn die aanzienlijke effecten kunnen ondervinden zal dit uit de nota voor publieke consultatie moeten duidelijk zijn. In elk geval kan telkens beroep gedaan worden op de dienst Begeleiding Gebiedsgerichte Planprocessen bij twijfel of vragen over deze mer-procedure;
- grensoverschrijdend overleg : indien er grensoverschrijdend overleg nodig is wordt de procedure gevolgd zoals afgesproken met de betrokken lidstaat of met het betrokken gewest;
- een vergadering wordt belegd om de nota voor publieke consultatie aan te vullen of aan te passen aan de opmerkingen die voortkomen uit de ter inzage legging. Het resultaat van deze vergadering wordt genotuleerd in een verslag en geeft formeel informatie over : de reikwijdte, het detailleringniveau en de inhoudelijke aanpak van de plan-MER en de goedkeuring van de vooropgestelde MERcoördinator en MER-deskundigen van de plan-MER.
- Deze 'richtlijnen' worden gepubliceerd op dezelfde websites als onder het derde streepje aangegeven.

In het volledige en geïntegreerde plan-MER-RUP-proces worden aldus 2 momenten van consultatie van het publiek voorzien :

- (1) een eerste moment bij de inhoudsafbakening van de milieubeoordeling (planMER) door middel van de 'nota voor publieke consultatie'. Dit is de ter inzage legging zoals voorzien in de plan-mer;
- (2) een tweede moment ná de voorlopige vaststelling van het RUP, die het openbaar onderzoek uitmaakt van de RUP-procedure.

De inhoud van deze twee momenten van consultatie is heel verschillend :

- de eerste consultatie, de ter inzage legging, gebeurt in de beginfase van het proces en heeft als doelstelling om bij het publiek na te gaan welke elementen (gefocust op milieu-effecten) meegenomen moeten worden in de milieubeoordeling van het RUP. Ook is dit het moment om de opportuniteit van de mogelijkheden voor alternatieven en opties vast te leggen voor het verdere besluitvormingsproces;
- de tweede consultatie, het openbaar onderzoek, gebeurt op basis van het voorontwerp RUP mét het hieraan toegevoegde plan-MER en spitst zich toe op de keuze die uiteindelijk gemaakt is. Het publiek kan hier reageren op het plan, in principe niet meer op de inhoud van het goedgekeurde plan-MER. Op basis van dit openbaar onderzoek en in de aanloop naar de definitieve vaststelling van het RUP kunnen nog bijstellingen gebeuren, zowel aan het plan, als in voorkomend geval, de milieubeoordeling.

Deze twee momenten van publieke consultatie kosten tijd en extra 'planlast', maar zorgen tevens voor een beter maatschappelijk draagvlak van het uiteindelijke RUP. Dit zou in het globale tijdstraject positief moeten uitdraaien en de keuzes die in het gehele proces (worden) gemaakt(,) beter moeten onderbouwen. In de handleiding wordt specifieke aandacht besteed aan de rol van het publiek bij deze inspraakmomenten en hoe de resultaten ervan gebruikt worden in het geïntegreerde proces van de plan-mer en het RUP (artikel 4, § 1, tweede lid, 4°, van het besluit).

Ingeval er (gewest) grensoverschrijdende effecten verwacht worden, dienen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en/of gewesten betrokken te worden in het proces

- bij de publieke consultatie : door middel van de nota voor publieke consultatie (o.a. de termijn waarbinnen de eventuele opmerkingen dienen overgemaakt te worden);
- bij het ter beschikking stellen van het ontwerp van RUP voor raadpleging. Beide acties zullen zich steunen op een overeenkomst, al dan niet formeel tussen het Vlaamse gewest en de omliggende lidstaten (Nederland, Frankrijk en Duitsland) en de gewesten (Brussel en Wallonië)?

Deze toelichting bevat geen enkele verklaring voor de afschaffing van de bekendmaking van terinzagelegging.

Deze vermindering valt op zich niet te verantwoorden. Het is op zich een kleine moeite om te zorgen voor een bekendmaking.

57. Minstens is er sprake van een ongelijke behandeling van de burger die betrokken wenst te worden bij de publieke consultatie van een plan-MER voor een RUP dat opgemaakt wordt volgens het integratiespoor, en de burger die betrokken wenst te worden bij de publieke consultatie van een ander plan-MER.

Die ongelijke behandeling is in strijd met de artikelen 10 en 11 van de grondwet.

58. Het past dan ook artikel 4, §3 van het Besluit van 18 april 2008 onwettig te verklaren. Met toepassing van artikel 4.2.4, §2 DABM is de generieke regeling van artikel 7 van het besluit van 12 oktober 2007 van toepassing.

Dit voorziet in een publicatie van de aankondiging in ten minste één krant of in het gemeentelijk informatieblad.

Die publicatie is niet gebeurd.

59. De belangen van de verzoekende partijen zijn hierdoor geschaad.

De vijfde tot negende verzoekende partijen hebben geen opmerkingen geuit in het kader van de publieke consultatie. Zij hadden er ook geen weet van dat zij dit konden doen. Zij hadden die opmerkingen willen uiten, en hadden via een correcte publicatie kunnen weten dat zij dit konden doen.

De eerste tot vierde verzoekende partij hebben wel opmerkingen geuit, maar wel laattijdig. Uit niets blijkt dat deze opmerkingen ook door de Dienst MER werden behandeld. In elk geval dienden deze opmerkingen op zeer korte termijn te worden ingediend, zodat deze verzoekende partijen niet over de volle termijn van dertig dagen beschikten om hun opmerkingen te bezorgen.

60. Het middel is ernstig en gegrond”.

6.2. De eerste verwerende partij antwoordt dat het verschil in de procedure er in bestaat dat bij het volgen van de regeling van het integratiespoor er geen bericht in de krant of in het gemeentelijk infoblad omtrent de inzagemogelijkheden verschijnt, en dat ook een aanplakking op de aanplakplaatsen van de gemeente niet nodig is. Dit laatste is evenwel te dezen gebeurd zodat de verzoekende partijen geen belang hebben om op dat verschilpunt te wijzen.

De eerste verwerende partij stelt vooreerst vast dat in de beide gevallen de nota publieke consultatie bekendgemaakt wordt en dat in beide gevallen de belanghebbenden de kans krijgen om opmerkingen te maken, zodat zij in principe op een gelijke manier worden behandeld. Volgens de eerste verwerende partij is het absoluut onredelijk te stellen dat met een bericht in de krant een veel groter publiek bereikt wordt dan door publicatie op het internet. In tegenstelling tot een publicatie in een krant die maar een beperkt deel van de bevolking bereikt, kan iedereen die de moeite neemt om het internet te raadplegen de betrokken informatie op een veel efficiëntere manier vinden dan door het lezen van kranten en informatiebladen. Bovendien is de allerbelangrijkste bron van informatie nog steeds de mondelinge uitwisseling tussen buurtbewoners en belanghebbenden onderling. Ook in het licht van de uiteindelijke doelstelling, met name de overheid voldoende te informeren over relevante te onderzoeken elementen, kan volgens de eerste verwerende partij niet worden aangenomen dat de overheid bij de ene procedure minder geïnformeerd

zou worden dan bij de andere. Bovendien geven de verzoekende partijen niet aan welke elementen zij bijkomend nog wensten aan te brengen.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat het verschil in de procedure een ongelijke behandeling inhoudt -quod non- is het zeer de vraag of die ongelijkheid niet voldoende verantwoord is. In de specifieke procedure die hier van toepassing is, is er sprake van een integratie tussen de opmaak van een plan-MER en de opmaak van het RUP waarvoor het plan-MER bedoeld is. Bij de algemene regeling is er geen sprake van een integratie tussen de opmaak van het plan-MER en het plan of programma waarvoor het MER dient. De bekendmakingsvereisten voor het openbaar onderzoek van een RUP, inclusief het plan-MER, zijn daarbij ruimer dan die voorzien in de algemene regeling. Ook de verdere procedure vertoont behoorlijk wat verschillen, zodat er dan ook moeilijk sprake kan zijn van een vergelijkbare situatie. Er anders over oordelen zou tevens betekenen dat een specifieke procedure zoals voorzien in het decreet (DABM) niet mogelijk zou zijn.

De eerste verwerende partij betwist ook dat het buiten toepassing laten van artikel 4, § 3 van het besluit van 18 april 2008 tot gevolg zou hebben dat het besluit van 12 oktober 2007 in deze zaak van toepassing wordt. Uit de bepalingen van artikel 4.2.4, §§ 1 en 2 DABM leidt de eerste verwerende partij a contrario af dat de bepalingen in het betreffende hoofdstuk waarvan het besluit van 12 oktober 2007 de verdere uitvoering is, niet gelden zolang er een wijze van integratie is bepaald. Aangezien artikel 159 van de Grondwet niet toelaat om het volledige besluit van 18 april 2008 buiten toepassing te laten, is er nog steeds een besluit van de Vlaamse regering dat de wijze van integratie bepaalt, zodat, indien de betrokken bepalingen van het besluit van 18 april 2008 buiten toepassing worden gelaten, er geen enkele regel meer geldt omtrent de bekendmaking van de nota voor publieke consultatie. De vraag dient volgens de eerste verwerende partij dan ook te worden gesteld of de verzoekende partijen hierbij wel een voldoende belang hebben.

Ten slotte betoogt de eerste verwerende partij dat het zeer onwaarschijnlijk is dat de verzoekende partijen niet op de hoogte waren. De aanplakking in de gemeente is gebeurd, hoewel zij niet verplicht was. Bovendien blijkt in het dagblad “Het Laatste Nieuws” van 7 juli 2009 een artikel te zijn

verschenen waarin de procedure van publieke consultatie duidelijk wordt uitgelegd en waarin wordt vermeld tot wanneer suggesties konden worden ingediend en waar meer informatie kon worden verkregen. De verzoekende partijen maken ook deel uit van een sterk georganiseerde groep, die de zaak op de voet volgt en gezamenlijk optreedt, en ook actief is op het internet.

Naast het feit dat de verzoekende partijen nalaten te vermelden welke relevante bijkomende opmerkingen en suggesties zij nog hadden willen opwerpen, belette niets hen om in het kader van het openbaar onderzoek op te werpen dat het MER onvolledig was en het plan derhalve niet kon worden goedgekeurd. Volgens de eerste verwerende partij toont dit aan dat de verzoekende partijen ook geen belang hebben bij het middel.

6.3. De tweede verwerende partij antwoordt dat de problematiek voortvloeit uit de omzetting van Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (plan-m.e.r. Richtlijn). Deze richtlijn werd in Vlaanderen oorspronkelijk voor het grootste deel (maar niet volledig) 'generiek' omgezet door het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage. Bijna alle bepalingen met betrekking tot het plan-m.e.r. in het DABM werden intussen vervangen door het decreet van 27 april 2007 houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Het plan-m.e.r.-luik van het DABM werd uitgevoerd bij besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's.

Naast de "generieke" regeling (het opvangspoor), is het ook mogelijk om de richtlijn om te zetten via "specifieke" regelingen die enkel gelden voor een bepaald type of een bepaalde groep van plannen en programma's (het integratiespoor).

In titel IV van het DABM wordt de “Milieueffect- en veiligheidsrapportage” behandeld. In hoofdstuk II wordt de “Milieueffect-rapportage over plannen en programma’s” omschreven.

Onder Afdeling 1, onderafdeling 3 wordt in artikel 4.2.4. het integratiespoor voorzien.

De verplichting voor de administratie om de volledig verklaarde kennisgeving betreffende de reikwijdte, het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER ter beschikking te stellen van het publiek en bij de bekendmaking ervan duidelijk aan te geven dat het publiek en de instanties over een termijn van dertig dagen beschikken om eventuele opmerkingen aan de administratie te bezorgen, zeker het deel over de bekendmaking, valt niet onder “inhoudsafbakening” zoals in artikel 4.2.4 DABM (integratiespoor) wordt bedoeld, maar onder artikel 4.2.8. vervat in afdeling 3 van hoofdstuk II van Titel IV van het DABM met als titel: “Kennisgeving en inhoudsafbakening van het plan-MER”.

Artikel 4.2.4. DABM (het integratiespoor) wordt uitgevoerd bij het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan.

Het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s voert artikel 4.2.8, §3 DABM uit. Dit is de generieke regeling.

Artikel 4.2.4, eerste lid, 1° DABM (het integratiespoor) stelt enkel dat de plan-MER-plicht, voor wat betreft ruimtelijke uitvoeringsplannen, wordt vastgesteld en het plan-MER wordt opgemaakt overeenkomstig de vereisten betreffende het toepassingsgebied en de inhoudsafbakening van hoofdstuk II van titel IV van dit decreet.

Artikel 4, § 1 van het uitvoeringsbesluit verwijst, wat de “inhoudsafbakening” betreft, uitdrukkelijk naar artikel 4.2.8, § 1 DABM. Voor de bekendmaking op zich wordt niet naar de generieke regeling verwezen.

Het is dus geenszins zo dat het gehele artikel 4.2.8. en in het bijzonder ook het toentertijd geldende artikel 4.2.8, §3 DABM, in verband met de wijzen waarop de volledig verklaarde kennisgeving ter beschikking van het

publiek moet worden gesteld, van toepassing is indien het integratiespoor wordt gevolgd.

Wat de publieke bekendmaking betreft, wordt bij artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 artikel 4.2.8, §3 DABM uitgevoerd.

In het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 wordt de publieke consultatie voorzien in artikel 4, §3.

De publieke bekendmaking is niet volledig identiek geregeld met de generieke regeling in het besluit van 2007. Dit vloeit echter voort uit de decretaal voorziene mogelijkheid om, gelet op de specificiteiten van het plan of programma in kwestie, het MER-proces meer te integreren in het planningsproces en in dat opzicht op bepaalde punten af te wijken van de generieke regeling.

De verzoekende partijen roepen een verschil in tussen twee uitvoeringsbesluiten van het DABM, waarbij het ene besluit betrekking heeft op een generieke situatie en het andere op het specifiek voorziene integratiespoor.

Het integratiespoor houdt in dat de milieueffectrapportage plaatsvindt tijdens het voorbereidende proces voor de opmaak en voor de vaststelling van het RUP. De milieueffectrapportage levert gegevens aan inzake de mogelijke milieueffecten van het voorgenomen RUP. Deze gegevens worden, in voorkomend geval, verwerkt in het kader van het voorbereidend planningsproces voor het voorgenomen RUP.

Het integratiespoor voorziet een specifieke en dus van de generieke regeling afwijkende regeling.

Met het integratiespoor worden in essentie de verschillende fasen van de plan-MER verweven met het planningsproces van het RUP. Dit betekent dat bepaalde stappen van het planningsproces en het plan-MER chronologisch samenlopen en dat interactie tussen beide processen expliciet gebeurt. Dit zorgt juist voor de belangrijke meerwaarde van dit integratiespoor,

In het verslag bij het besluit wordt eveneens verwezen naar het feit dat in het volledige en geïntegreerde plan-MER-RUP-proces aldus twee momenten van consultatie van het publiek worden voorzien:

“(1) een eerste moment bij de inhoudsafbakening van de milieubeoordeling (plan-MER) door middel van de ‘nota voor publieke consultatie’. Dit is de ter inzage legging zoals voorzien in de plan-MER;

(2) een tweede moment ná de voorlopige vaststelling van het RUP, die het openbaar onderzoek uitmaakt van de RUP-procedure.

De inhoud van deze twee momenten van consultatie is verschillend:

- de eerste consultatie, de ter inzage legging, gebeurt in de beginfase van het proces en heeft als doelstelling om bij het publiek na te gaan welke elementen (gefocust op milieu-effecten) meegenomen moeten worden in de milieubeoordeling van het RUP. Ook is dit het moment om de opportuniteit van de mogelijkheden voor alternatieven en opties vast te leggen voor het verdere besluitvormingsproces;

- de tweede consultatie, het openbaar onderzoek, gebeurt op basis van het voorontwerp RUP mét het hieraan toegevoegde plan-MER en spitst zich toe op de keuze die uiteindelijk gemaakt is. Het publiek kan hier reageren op het plan, in principe niet meer op de inhoud van het goedgekeurde plan-MER. Op basis van dit openbaar onderzoek en in de aanloop naar de definitieve vaststelling van het RUP kunnen nog bijstellingen gebeuren, zowel aan het plan, als in voorkomend geval, de milieubeoordeling.

De overheden en instanties die worden geraadpleegd volgens de bepalingen in het decreet Ruimtelijke Ordening in het kader van de plenaire vergadering over een voorontwerp RUP, worden door de dienst MER met een aangetekende brief of via de elektronische post met ontvangstbevestiging, op de hoogte gebracht van die publicatie op de websites. De bevoegde overheid bezorgt de dienst MER een lijst met adressen van die overheden en instanties. De Dienst MER kan ook andere instanties raadplegen, waarvan zij het advies nuttig acht.

Dit is specifiek voor het integratiespoor voor een RUP omdat daar een plenaire vergadering noodzakelijk is”.

De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de non-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangevoerde middelen en het beoogde doel.

Uit het voorgaande blijkt dat er inderdaad voor het verschil in behandeling een objectief criterium bestaat en dat het verschil redelijk verantwoord is. Het verschil vloeit voort uit het decretaal voorziene integratiespoor.

Het decretaal voorziene integratiespoor heeft tot doel de verschillende fasen van het plan-MER te verweven met het planningsproces van het RUP. Dit brengt onder meer mee dat er ook twee consultatierondes zijn van het publiek.

Ook in de tweede ronde kunnen elementen uit het plan-MER nog worden betwist. Op basis van ook deze tweede ronde en in de aanloop naar de definitieve vaststelling van het RUP kunnen nog bijstellingen gebeuren, zowel aan het plan, als aan de milieubeoordeling.

Indien er derhalve bij de uitvoering in besluiten van enerzijds de generieke en anderzijds de specifieke regeling verschillen zijn op het punt van de publieke consultatie, dan kunnen deze minstens daarin een redelijke verantwoording vinden.

In casu vonden ook twee consultatierondes plaats.

Alhoewel niet voorzien in het besluit van 2008 werd de nota, naast de publicatie op de website van de dienst-Mer en van de provincie Oost-Vlaanderen, en de terbeschikkingstelling op het stadhuis van Dendermonde en het gemeentehuis van Lebbeke, ook op de daarvoor door de stad Dendermonde voorziene plaatsen aangeplakt en op de website van de stad gepubliceerd.

In casu werden er dus zeker verschillende mogelijkheden gegeven aan het publiek om van de publicaties op de hoogte te zijn. Deze mogelijkheden zijn niet beduidend minder dan in het geval het generieke spoor van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 zou zijn gevolgd.

In het generieke besluit van 12 oktober 2007 is evenmin een gepersonaliseerde bekendmaking voorzien. Het enige punt dat in casu niet zou zijn gevolgd, is de publicatie in één krant of het gemeentelijk infoblad. Dit is echter onvoldoende om tot een ernstige beknotting van de mogelijkheden om bezwaren en opmerkingen te formuleren, te besluiten.

De publicatie in één krant (op één welbepaalde dag), brengt zeker niet mee dat het publiek ruimer op de hoogte wordt gebracht dan de publicatie, gedurende 30 dagen, op drie websites én de aanplakking. Bovendien is niet bepaald in welk soort krant dient gepubliceerd te worden (weinig gelezen

krant zou mogelijk zijn), zodat deze publicatie niets zou toevoegen aan de in casu door de overheden geplaatste publiciteit.

In casu werd in de pers trouwens wel aandacht besteed door een artikel in Het Laatste Nieuws.

Ook in het kader van de tweede consultatieronde konden de belanghebbenden bezwaren indienen die betrekking hebben op het plan-MER. Het verslag bij het besluit van 18 april 2008 stelt dat in principe niet meer kan worden gereageerd op het plan-MER, maar dit houdt op zich niet in dat het niet kan. Het stelt eveneens dat de milieubeoordeling, naar aanleiding van de bezwaren, nog kan worden gewijzigd.

Vastgesteld moet worden dat de eerste vier verzoekende partijen opmerkingen op de nota publieke consultatie hebben geformuleerd, zij het laattijdig. Er werd echter wel rekening mee gehouden.

De verschillende delen van de nota voor publieke consultatie en de bijhorende opmerkingen werden besproken in de ‘richtlijnvergadering’ van 24 september 2009. Alle door de verzoekende partijen geformuleerde opmerkingen worden in het verslag van deze vergadering behandeld.

Dit blijkt ook uit het document “Richtlijnen voor het plan-MER voor het provinciaal RUP” “Dendermonde-West” van 3 november 2009.

Het plan-MER werd dan ook opgesteld zoals voorgesteld in de nota publieke consultatie, “aangevuld/aangepast met de vereisten die in deze richtlijnen geformuleerd worden”.

De betrokken verzoekende partijen formuleerden ook een bezwaar in het kader van het openbaar onderzoek omtrent het ontwerp van PRUP. Hierin maakten zij voorbehoud over de totstandkoming van het plan-MER, omdat zij niet met volle kennis van zaken zouden hebben kunnen oordelen. Vastgesteld moet worden dat zij vervolgens in dit openbaar onderzoek wel bezwaren over het plan-MER formuleerden.

Alle verzoekende partijen formuleren in het kader van de huidige procedure eveneens middelen op het plan-MER.

De verzoekende partijen, die geen opmerkingen op de nota publieke consultatie hebben geformuleerd, hebben evenmin bezwaren op het voorlopig vastgesteld RUP geformuleerd en formuleren nu ook geen andere

middelen dan deze die door de andere verzoekende partijen zijn geformuleerd in hun bezwaren. Het valt niet in te zien welk belang deze, maar ook de vier eerste verzoekende partijen, hebben bij het geformuleerde tweede middel.

6.4. De eerste tussenkomende partij voert in haar memorie van toelichting een gelijkaardig verweer als de verwerende partijen, en voegt daar nog aan toe dat dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen opwerpen dat artikel 7, § 3 van het integratiespoorbesluit aanleiding zou geven tot een aanzienlijke vermindering van het beschermingsniveau, zonder evenwel aan te geven welke specifieke rechtsnorm hierbij geschonden zou worden, zodat het middel, in zoverre het hieruit is afgeleid, niet ontvankelijk is

Voorts stelt de eerste tussenkomende partij nog dat, in zoverre de verzoekende partijen impliciet de schending van het standstill-beginsel inroepen, zoals gewaarborgd in artikel 1.2.1 DABM en artikel 23 van de Grondwet, in ondergeschikte orde, dient te worden gesteld dat het standstill-beginsel aan de overheid een zeer grote beleidsvrijheid laat, zodat enkel een opzichtige, kennelijke schending van dat beginsel kan worden gesanctioneerd. Meer specifiek houdt dit in dat een norm slechts strijdig is met het standstill-beginsel indien het om een aanzienlijke daling van het beschermingsniveau van het leefmilieu gaat die bovendien niet wordt gerechtvaardigd vanuit het algemeen belang. Het Integratiespoorbesluit werd precies vastgesteld om een verbetering van de bescherming van het leefmilieu te bekomen, door milieueffectrapportage vroeger te integreren in het voorbereidende proces dat voorafgaat aan de opmaak van RUP's, Het Integratiespoorbesluit gaat in elk geval verder dan hetgeen noodzakelijk is op basis van artikel 6, lid 2 van de Richtlijn 2001/42/EG, dat overigens artikel 7 van het Verdrag van Aarhus omzet. Het publiek moet volgens Richtlijn 2001/42/EG immers slechts éénmaal worden geraadpleegd, namelijk over het ontwerp van plan of programma en het bijhorende plan-MER. Door een tweede consultatiemoment te voorzien vóór de opmaak van het plan-MER voorziet het Integratiespoorbesluit dus al meer dan hetgeen Europees-rechtelijk gezien noodzakelijk is.

Ten slotte merkt de eerste tussenkomende partij nog bijkomend op dat de onwettigheidsexceptie van artikel 159 van de Grondwet enkel maar kan

worden toegepast door met eigenlijke rechtspraak belaste organen en dus niet door de vergunningverlenende overheid, en dat, zo men al zou aannemen dat het aan organen van actief bestuur zou toekomen om de wettigheid van een bepaling uit een besluit van de Vlaamse regering in vraag te stellen, quod non, men in elk geval moet vaststellen dat, gelet op het bovenstaande, in casu niet wordt aangetoond dat de betrokken bepaling door een dergelijke grove onwettigheid zou zijn aangetast dat ze voor onbestaande dient te worden gehouden.

6.5. De tweede tussenkomende partij voert een gelijkaardig verweer als de verwerende partijen en voegt hier nog aan toe dat het onderscheid tussen de gewone plan-MER procedure en de plan-MER procedure in het kader van het integratiespoor, rechtstreeks voortvloeit uit artikel 4.2.4 DABM. In de mate dat de verzoekende partijen de schending aanvoeren van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, en het daarin vervatte gelijkheidsbeginsel, richten zij hun kritiek met andere woorden noodzakelijkerwijs tegen artikel 4.2.4 DABM. Het is immers deze bepaling die de mogelijkheid voorziet om in een afwijkende regeling te voorzien voor plan-MER's die worden opgemaakt in het kader van het integratiespoor. Het besluit van 18 april 2008 is slechts het uitvoeringsbesluit waarbij gebruik wordt gemaakt van die mogelijkheid.

Een dergelijke kritiek tegen artikel 4.2.4 van het DABM behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad van State.

6.6. In de memorie van wederantwoord repliceren de verzoekende partijen, wat betreft de ontvankelijkheid van het middel, dat zij, in tegenstelling tot wat de memories beweren of minstens insinueren, niet wisten van de lopende publieke consultatie. Zij merken op dat zij in het verzoekschrift zeer gedetailleerde informatie hebben gegeven omtrent de omstandigheden waarin zij hun opmerkingen in het kader van de publieke consultatie hebben geformuleerd, en dat die concrete omstandigheden ook in de brief van 17 augustus 2009 werden opgenomen. In deze brief maken zij onmiddellijk voorbehoud bij de publieke consultatie, en vragen zij om het openbaar onderzoek opnieuw op te starten. Zij hebben dus onmiddellijk gewezen op de onwettigheid, en hebben onmiddellijk aangegeven hoe die onwettigheid kon worden rechtgezet. Hieruit blijkt dat de

verzoekende partijen niet opzettelijk een laattijdig bezwaar hebben ingediend om later de onwettigheid van de plan-MER procedure op te werpen. Het is integendeel de overheid die niet heeft willen luisteren naar de suggestie van een burger die een vastgesteld probleem meldt met een voorstel van oplossing om dit probleem te verhelpen. Ook in de procedure tot nietigverklaring van het eerste PRUP werd in de laatste memories van de stad Dendermonde en het Vlaamse Gewest geen melding gemaakt van het feit dat inmiddels was beslist tot de opmaak van een plan-MER. Uit het administratief dossier blijkt dat ook andere bezwaarindieners zich hebben beklagd over de gebrekkige bekendmaking.

Wat betreft de bekendmaking door aanplakking, stellen de verzoekende partijen vast dat daartoe zou zijn beslist op 6 juli 2009, en dus na de start van de publieke consultatie. Uit het voorgelegde stuk blijkt dat beslist werd de nota “bekend te maken op de daartoe voorziene plaatsen”. Van een aanplakking is volgens hen geen sprake.

Het bericht in Het Laatste Nieuws van 7 juli 2009 is verschenen na de start van het openbaar onderzoek en kan de aankondiging van het openbaar onderzoek niet vervangen. Over de “nota publieke consultatie” wordt hierin niet gesproken. Ook de titel van het artikel (bewoners mogen milieuadvies geven) doet niet vermoeden dat dit handelt over een publieke consultatie over een voorgenomen plan-MER.

De verzoekende partijen stellen verder dat zij hun bezwaar in het kader van de publieke consultatie minder uitgebreid hebben kunnen onderbouwen. Inzake de alternatieven hebben zij zich voor het alternatief te Hofstade moeten beperken tot een verwijzing naar enkele persberichten, zonder dit nader te kunnen onderzoeken.

Voor wat betreft de effecten op fauna hebben zij enkel gewezen op de aanwezigheid van vleermuizen in de omgeving. Door tijdsgebrek hebben zij niet gewezen op effecten op andere fauna, ondermeer op de avifauna (vogels). Nochtans paalt de toegangsweg aan een waterplas die als vogelreservaat wordt beheerd. Het gevolg hiervan is dat er hierover geen richtlijnen zijn geformuleerd, waardoor het plan-MER zeer karig is in de informatie over de effecten inzake avifauna. De enige informatie die het plan-MER hierover vermeld is dat de “Dender ten westen van het plangebied en de stadsomwalling ten Oosten een

belangrijk pleistergebied is voor eenden”. Over het gegeven dat de toegangsweg gelegen is naast een gebied dat als reservaat wordt beheerd door Vogelbescherming Vlaanderen wordt met geen woord gerept.

De PROCORO heeft ter beantwoording van hun bezwaarschrift dat in het kader van het PRUP werd ingediend, en waarin werd opgemerkt dat de vaststellingen die gelden voor vleermuizen ook doorgetrokken kunnen worden naar vogelsoorten die op grond van het Soortenbesluit beschermd zijn, gesteld dat “Bij de opmaak van het planMER (...) de gebruikelijke methodes (werden) gevolgd. Indien het geen melding maakt van vogels op de soortenlijst, dan zijn die vogels er ook niet. Bezwaar is hier een blote bewering die niet gestaafd wordt”. Er is dus een duidelijk aantoonbaar element dat door tijdsgebrek niet werd gemeld in het kader van de publieke consultatie en dat uiteindelijk zijn gevolgen heeft gehad voor de inhoud van het plan-MER, waarbij het duidelijk is dat de mogelijkheid om in het kader van het openbaar onderzoek opmerkingen te uiten één en ander niet kan vervangen, aangezien volgens de PROCORO er in een vogelreservaat geen inheemse vogelsoorten voorkomen indien het plan-MER daar geen melding van maakt.

Wat betreft de grond van de zaak stellen de verzoekende partijen vast dat geen van de tegenpartijen de onderscheiden behandeling tegenspreken. De door hen gegeven verantwoording van de verschillende behandeling heeft volgens hen geen enkele bestaansreden. Uiteindelijk is het een kleine moeite om de aankondiging van het plan-MER ook in een gedrukt medium te doen verschijnen.

Het openbaar onderzoek over het PRUP kan de consultatie omtrent het voornemen tot opmaak van een plan-MER niet vervangen, aangezien beide inspraakmomenten een andere finaliteit hebben. Bij de inspraak over het voorgenomen plan-MER kunnen geen bezwaren worden geuit over het PRUP. Wel kan informatie worden aangebracht die van belang is bij het bepalen van de richtlijnen voor het plan-MER. Die informatie kan het plan-MER beïnvloeden. Het plan-MER is in de tweede fase een belangrijke bron van informatie voor zij die bezwaren wensen te uiten over het PRUP. In het kader van dat openbaar onderzoek is het te laat om nog elementen aan te halen die in het kader van het plan-MER hadden moeten worden onderzocht.

De verzoekende partijen dupliceren dat de publicatie op een website perfect is om diegenen te informeren die weet hebben van het openbaar onderzoek, maar minder om het ruime publiek te informeren dat er een openbaar onderzoek loopt. Met de moderne zoekmachines is die informatie op het internet weliswaar op een fractie van een seconde te ontsluiten, maar dit enkel door degenen die weten dat ze naar iets moeten zoeken. Wie niet weet dat er een openbaar onderzoek loopt, zal hierover ook geen informatie zoeken, en zal dus van niets weten.

Een publicatie op een website van de provincie kan dit niet verhelpen. In de actuele toestand is het zo dat wie informatie wil over een publieke consultatie over een plan-MER op de website van de provincie Oost-Vlaanderen eerst moet doorklikken naar Ruimtelijke Ordening, en pas dan een link ziet naar lopende openbare onderzoeken. Hoe de website eruit zag in de zomer van 2009 kan men nu niet meer nagaan. Maar ook in de huidige situatie zal een algemene bezoeker van de website de informatie niet vinden.

Dit is het grote verschil met een publicatie in een gemeentelijk informatieblad of een krant. Die publicatie maakt het wel mogelijk dat ook wie de informatie niet zoekt, de informatie verneemt.

Ook in het digitale tijdperk heeft de publicatie in een gedrukt medium dus een meerwaarde, reden waarom de Vlaamse regering het in het generieke besluit, dat maar een half jaar ouder is dan het integratiespoorbesluit, nuttig vond om zo'n publicatie op te leggen.

Overigens heeft de huidige Vlaams minister van Leefmilieu in het verleden, toen ze nog parlementslid was, dezelfde opmerking gemaakt tegenover de toenmalige minister van ruimtelijke ordening. Dit blijkt uit een antwoord van die minister op een parlementaire vraag over het schorsingsarrest van de Raad van State.

Ook de opmerking van de verwerende partijen dat bij onwettigheid van artikel 4 van het integratiespoorbesluit niet kan gesteld worden dat de generieke regeling van toepassing is, gaat volgens de verzoekende partijen niet op. De ongelijkheid zou immers in deze interpretatie blijven bestaan, wat op zich zou maken dat het hele integratiespoorbesluit hierdoor onwettig is. In de mate er geen afwijkende regeling is, geldt de generieke regeling.

De verzoekende partijen dupliceren voorts nog dat het middel geen kritiek uit op het decreet. Het decreet laat inderdaad toe om een specifieke regeling uit te werken voor de MER's opgemaakt volgens een integratiespoor. Maar het decreet kan niet worden geacht de Vlaamse regering de bevoegdheid te hebben gegeven om de Grondwet te schenden. De Vlaamse regering mocht dan ook een verschillende behandeling instellen, maar enkel voor zover hier een verantwoording voor bestaat. Die verantwoording is er niet.

De verzoekende partijen blijven ten slotte bij hun stelling dat het voorgaande niet enkel strijdig is met het gelijkheidsbeginsel, maar ook met het standstill-beginsel, dat aan artikel 23 van de Grondwet ten grondslag ligt. De afschaffing van de publieke aankondiging van de terinzagelegging van de nota tot publieke consultatie is een stap terug in de bescherming van de rechten van de burger in milieuaangelegenheden. Gelet op het belang van de MER-procedure en gelet op de mogelijke impact die RUP's kunnen hebben is die impact significant. Hiervoor is geen enkele verantwoording te vinden.

6.7. In haar laatste memorie herneemt de eerste verwerende partij ter weerlegging van het middel de argumentatie die zij in haar memorie van antwoord heeft uiteengezet.

6.8. In haar laatste memorie verwijst de tweede verwerende partij wat betreft de ontvankelijkheid en de weerlegging van het middel naar hetgeen zij in haar memorie van antwoord heeft uiteengezet.

Voorts verwijst zij naar een voorstel van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de VCRO, dat een artikel 7.4.1/2 in de VCRO invoegt, en dat op 18 april 2012 ongewijzigd werd aangenomen in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed (Verslag, Parl. St., Vl. Parl., 2011-2012, nr. 1494, 2).

6.9. De eerste tussenkomende partij herneemt in haar laatste memorie haar standpunt dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel.

Voorts verwijst zij eveneens naar het voorstel van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de VCRO, dat een artikel 7.4.1/2 in de VCRO invoegt, en dat op 18 april 2012 ongewijzigd werd aangenomen in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, waarbij zij tevens verwijst naar de verantwoording van dit voorstel (Memorie van Toelichting, Parl. St. VI. Parl., 2011-2012, nr. 1494/1, p. 18-22).

6.10. De tweede tussenkomende partij herneemt in haar laatste memorie ter weerlegging van het middel de argumentatie die zij in haar memorie heeft uiteengezet.

6.11. In hun laatste memorie maken de verzoekende partijen “elk voorbehoud” bij de grondwettigheid van het voormelde voorstel van decreet. Zij zien niet in hoe de decreetgever een reglementair besluit, dat toepassing maakt van een ander reglementair besluit dat in strijd is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, kan valideren zonder zelf het gelijkheidsbeginsel te schenden. Zij stellen te zullen verzoeken een prejudiciële vraag te stellen van het Grondwettelijk Hof indien het voorstel zou worden aangenomen.

Beoordeling

6.12. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het gelijkheidsbeginsel, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, samengevat doordat artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's, in uitvoering van de door artikel 4.2.8, § 3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) aan de bevoegde administratie opgelegde verplichting “dat de volledig verklaarde kennisgeving door het publiek kan worden geraadpleegd”, bepaalt dat via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, én door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten, wordt gemeld dat de volledig verklaarde kennisgeving kan worden geraadpleegd: 1° op de internetsite

van de bevoegde administratie, 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite, en 3° bij de betrokken gemeente of gemeenten en in voorkomend geval op hun internetsite, terwijl artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan, niet voorziet in een melding dat de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie ter inzage ligt op de website van de bevoegde overheid, op de website van de dienst Mer en op het gemeentehuis van elke gemeente waarvan het grondgebied door het op te maken RUP geheel of ten dele zal worden bestreken en van elke andere gemeente die aanzienlijk effecten kan ondervinden van het plan volgens de informatie, vermeld in § 1, zonder dat hiervoor enige verantwoording bestaat, en tengevolge waarvan hun inspraakmogelijkheden ernstig worden beknot, zodat laatstgenoemde bepaling met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

6.13. Artikel 4.2.8, § 1, eerste lid, § 3 en de toentertijd geldende § 5 DABM, dat deel uitmaakt van hoofdstuk II Milieueffectrapportage over plannen en programma's van titel IV Milieueffect- en veiligheidsrapportage, bepaalt:

“§ 1. De initiatiefnemer stelt de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs in kennis van de reikwijdte, het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER.

(...)

§ 3. De administratie legt de volledig verklaarde kennisgeving onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking van het publiek:

1° overeenkomstig het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

2° bij de initiatiefnemer;

3° via de internetsite van de administratie.

De Vlaamse Regering kan nadere regels inzake de terinzagelegging vaststellen

(...)

§ 5. Bij de bekendmaking of bij het overmaken van het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving wordt duidelijk aangegeven dat het publiek en de instanties eventuele opmerkingen over het plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de beslissing vermeld in § 2, aan de administratie kunnen bezorgen, behoudens verlenging van deze termijn, zoals vermeld in het tweede lid”.

6.14. Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's bepaalt:

“Ter uitvoering van artikel 4.2.8., § 3, van het decreet zorgt de bevoegde administratie ervoor dat de volledig verklaarde kennisgeving door het publiek kan worden geraadpleegd. Via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, én door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten, wordt gemeld dat de volledig verklaarde kennisgeving tegelijkertijd via de volgende kanalen kan worden geraadpleegd:

- 1° op de internetsite van de bevoegde administratie;
- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
- 3° bij de betrokken gemeente of gemeenten en in voorkomend geval op hun internetsite”.

6.15. Artikel 4.2.4. DABM bepaalt:

“§ 1 Voor een plan of programma, dat overeenkomstig dit hoofdstuk aan de opmaak van een plan-MER is onderworpen, kan in een decreet of besluit van de Vlaamse regering, dat desgevallend voor de opmaak van dat plan of programma van toepassing is, worden bepaald op welke wijze het plan-MER in de opmaakprocedure van dit plan of programma geïntegreerd wordt. Hierbij moet rekening worden gehouden met de volgende verplichtingen:

1° de plan-MER-plicht wordt vastgesteld en het plan-MER wordt opgemaakt overeenkomstig de vereisten betreffende het toepassingsgebied en de inhoudsafbakening van hoofdstuk II van titel IV van dit decreet;

2° het plan-MER wordt samen met het ontwerpplan of -programma met het oog op de raadpleging ervan beschikbaar gesteld van het publiek en te raadplegen instanties;

3° ingeval het plan of programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij Verdrag, en/of in andere gewesten, of als bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, wordt het plan-MER samen met het ontwerpplan of ontwerpprogramma voor raadpleging ter beschikking gesteld van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten;

4° bij de vaststelling van het ontwerp van plan of programma wordt met de resultaten van het plan-MER rekening gehouden;

5° bij de bekendmaking van het plan of programma wordt de volgende informatie ter beschikking gesteld van het publiek en de geraadpleegde instanties:

- a) het plan of programma zoals het is vastgesteld;
- b) een verklaring die samenvat:

1) hoe de milieuoverwegingen in het plan of programma werden geïntegreerd;

2) hoe rekening werd gehouden met het goedgekeurde plan-MER en de gegeven adviezen en het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging;

3) de redenen waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, en dit in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;

c) de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten overeenkomstig artikel 4.6.3 van dit decreet.

§ 2. Indien bij decreet of besluit van de Vlaamse regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een plan of programma, als vermeld in § 1, de bepalingen zoals voorzien in dit hoofdstuk”.

6.16. De regeling voorzien in het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 is derhalve niet van toepassing in zoverre een afzonderlijke regeling is bepaald voor de opmaak van een plan-MER volgens het integratiespoor.

Deze afzonderlijke regeling is vastgesteld bij het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan en werd te dezen toegepast.

Het toentertijd toepasselijke artikel 4, § 3, eerste en tweede lid, § 4, eerste lid, en § 5, eerste en derde lid, van laatstbedoeld besluit bepaalt:

“§ 3. De volledig verklaarde nota voor publieke consultatie van het plan-MER wordt door de dienst Mer ter inzage gelegd door publicatie op de website van de bevoegde overheid, op de website van de dienst Mer en op het gemeentehuis van elke gemeente waarvan het grondgebied door het op te maken RUP geheel of ten dele zal worden bestreken en van elke andere gemeente die aanzienlijke effecten kan ondervinden van het plan volgens de informatie, vermeld in § 1.

De overheden en instanties die worden geraadpleegd volgens de bepalingen in het decreet Ruimtelijke Ordening in het kader van de plenaire vergadering over een voorontwerp RUP, worden door de dienst Mer met een aangetekende brief of via de elektronische post met ontvangstbevestiging, op de hoogte gebracht van die publicatie op de websites. De bevoegde overheid bezorgt de dienst Mer een lijst met adressen van die overheden en instanties. De Dienst Mer kan ook andere instanties raadplegen, waarvan zij het advies nuttig acht.

(...)

§ 4. Bij de publicatie, vermeld in § 3, wordt duidelijk aangegeven dat de overheden, instanties en het publiek binnen een termijn van 30 dagen vanaf de datum van publicatie eventuele opmerkingen kunnen bezorgen op de wijze en aan het adres van de dienst Mer, vermeld in de publicatie.

(...)

§ 5. De nota voor publieke consultatie wordt na de consultatieperiode, vermeld in § 4, besproken op een vergadering waarbij de dienst Mer en de bevoegde overheid aanwezig zijn om de reikwijdte, het detailleringsniveau, de inhoudelijke aanpak van het plan-MER vast te stellen, rekening houdend met de opmerkingen die werden bezorgd tijdens de consultatieperiode.

(...)

De dienst Mer maakt een verslag van de vergadering op binnen twintig dagen na de vergadering. Het verslag bevat de richtlijnen over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER en eventuele bijzondere en aanvullende richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER”.

6.17. Krachtens voormeld artikel 4.2.4., § 1, 1° DABM moet bij het vaststellen van de afzonderlijke regeling voor de opmaak van een plan-MER volgens het integratiespoor rekening worden gehouden met de verplichting om het plan-MER op te maken overeenkomstig de vereisten betreffende onder meer de “inhoudsafbakening” van hoofdstuk II van titel IV van dit decreet, waaronder de verplichting voor de administratie de volledig verklaarde kennisgeving betreffende de reikwijdte, het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER ter beschikking te stellen van het publiek en bij de bekendmaking ervan duidelijk aan te geven dat het publiek en de instanties over een termijn van dertig dagen beschikken om eventuele opmerkingen aan de administratie te bezorgen.

6.18. Uit hetgeen voorafgaat moet worden afgeleid dat het DABM voor de opmaak van een plan-MER zowel volgens de algemene regeling als volgens een regeling vastgesteld voor het volgen van het integratiespoor aan de administratie eenzelfde verplichting oplegt, met name enerzijds “de volledig verklaarde kennisgeving”, d.i. de door de initiatiefnemer van het MER aan de administratie betekende nota met betrekking tot de reikwijdte, het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER, respectievelijk “de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie”, die eenzelfde inhoud heeft, ter beschikking te stellen van het publiek en anderzijds bij de bekendmaking ervan duidelijk aan te geven dat het publiek en de instanties over een termijn van dertig dagen beschikken om eventuele opmerkingen aan de administratie te bezorgen.

6.19. De onderscheiden besluiten van de Vlaamse regering vastgesteld ter uitvoering van respectievelijk artikel 4.2.8, § 3 DAMB en van artikel 4.2.4. DABM bevatten evenwel een verschillende regeling van bekendmaking aan het publiek. In de algemene regeling wordt aan de bevoegde administratie de verplichting opgelegd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, én door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten, te “melden” dat de volledig verklaarde kennisgeving kan worden geraadpleegd op de aangegeven plaatsen, terwijl deze meldingsplicht niet wordt opgelegd in de voor het integratiespoor geldende regeling, en er in laatstgenoemde regeling wat betreft de kennisgeving aan het publiek mee wordt volstaan de betrokken nota voor publieke consultatie ter inzage te leggen op de aangegeven plaatsen.

6.20. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de mogelijkheid voor het publiek om kennis te nemen van, enerzijds, de bedoelde “volledig verklaarde kennisgeving” in de algemene regeling en, anderzijds, van “de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie” in de regeling bepaald voor het integratiespoor, op ongelijke wijze wordt geregeld, derwijze dat het publiek in de laatstgenoemde regeling op een ernstige wijze wordt beknot in zijn mogelijkheden om met betrekking tot deze nota binnen de voorziene termijn zijn opmerkingen en bezwaren te kunnen laten gelden.

Argumenten zoals efficiëntie, snelheid, duurzaamheid en grotere bereikbaarheid voor het grote publiek van een publicatie op internet nemen niet weg dat de raadpleging door belanghebbenden van de website van de bevoegde overheid, van de dienst MER of op het gemeentehuis van de betrokken gemeenten in hoofde van die belanghebbenden de wetenschap veronderstellen dat de volledig verklaarde kennisgeving/nota voor publieke consultatie ter inzage is gelegd. De algemene regeling draagt bij tot die wetenschap doordat via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, én door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten, wordt gemeld dat de volledig verklaarde kennisgeving tegelijkertijd via de aangegeven kanalen kan

worden geraadpleegd. De regeling vervat in het besluit van 18 april 2008 voorziet niet in een dergelijke melding dat de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie ter inzage wordt gelegd door publicatie op de website van de bevoegde overheid, op de website van de dienst Mer en op het gemeentehuis. In tegenstelling tot de overheden en instanties die met een aangetekende brief of via de elektronische post met ontvangstmelding “op de hoogte worden gebracht van de publicaties op de websites”, wordt het publiek in laatstgenoemd geval immers op geen enkele wijze op de hoogte gebracht van deze “publicaties”.

6.21. Het betoog van de verzoekende partijen dat de publieke consultatie in deze fase van de procedure van groot belang is, kan worden bijgetreden, nu deze, overeenkomstig artikel 4, § 5 van het besluit van 18 april 2008, bepalend is voor de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER.

Dit blijkt tevens uit het verslag aan de Vlaamse regering bij bedoeld besluit van 18 april 2008 waarin, onder de hoofding “4.4. Inhoudsafbakening, publieke consultatie en kwaliteitsonderzoek – Artikel 4”, dienaangaande wordt uiteengezet wat volgt:

“Dit artikel bevat de werkwijze voor de inhoudsafbakening (de reikwijdte), het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER. De inhoudsafbakening gebeurt op basis van de ‘nota voor publieke consultatie’, dit is vergelijkbaar met de kennisgeving zoals omschreven in het plan-MER-decreet. Op basis van deze nota gebeurt een ter inzage legging in de gemeenten waarop het RUP van toepassing is alsook in de gemeenten waar er aanzienlijke milieueffecten zouden kunnen zijn. Daarna stelt de dienst Mer de richtlijnen op voor het plan-MER van het RUP. Het voorstel van nota voor publieke consultatie wordt opgesteld door de bevoegde overheid en besproken met de dienst MER.

(...)

In het volledige en geïntegreerde plan-MER-RUP-proces worden aldus 2 momenten van consultatie van het publiek voorzien:

(1) een eerste moment bij de inhoudsafbakening van de milieubeoordeling (plan-MER) door middel van de ‘nota voor publieke consultatie’. Dit is de ter inzage legging zoals voorzien in de plan-mer;

(2) een tweede moment ná de voorlopige vaststelling van het RUP, die het openbaar onderzoek uitmaakt van de RUP-procedure.

De inhoud van deze twee momenten van consultatie is heel verschillend:

- de eerste consultatie, de ter inzage legging, gebeurt in de beginfase van het proces en heeft als doelstelling om bij het publiek na te gaan welke elementen (gefocust op milieu-effecten) meegenomen moeten worden in de

milieubeoordeling van het RUP. Ook is dit het moment om de opportuniteit van de mogelijkheden voor alternatieven en opties vast te leggen voor het verdere besluitvormingsproces;

- de tweede consultatie, het openbaar onderzoek, gebeurt op basis van het voorontwerp RUP mét het hieraan toegevoegde plan-MER en spitst zich toe op de keuze die uiteindelijk gemaakt is. Het publiek kan hier reageren op het plan, in principe niet meer op de inhoud van het goedgekeurde plan-MER. Op basis van dit openbaar onderzoek en in de aanloop naar de definitieve vaststelling van het RUP kunnen nog bijstellingen gebeuren, zowel aan het plan, als in voorkomend geval, de milieubeoordeling;

Deze twee momenten van publieke consultatie kosten tijd en extra ‘planlast’, maar zorgen tevens voor een beter maatschappelijk draagvlak van het uiteindelijk RUP. Dit zou in het globale tijdstraject positief moeten uitdraaien en de keuzes die in het gehele proces (worden) gemaakt(,) beter moeten onderbouwen. (...)”.

Het verweer dat in deze fase van de procedure nog geen inhoudelijke keuzes worden gemaakt, kan dan ook niet worden bijgetreden.

6.22. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de rechtszoekenden die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een RUP dat wordt opgemaakt volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en de rechtszoekenden die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan-MER volgens de algemene regeling, ongelijk worden behandeld, dat deze ongelijke behandeling volgt uit het verschil in de regelgeving vervat in de uitvoeringsbesluiten die zijn genomen op grond van dezelfde in het DABM opgelegde verplichtingen, en dat die ongelijke behandeling geen verantwoording kan vinden in de specificiteit van het integratiespoor zoals deze in het DABM is bepaald.

6.23. Deze vaststelling noopt de Raad van State er toe om het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan, te dezen met toepassing van artikel 159 van de Grondwet in zoverre wegens niet overeenstemming met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet buiten toepassing te laten. De opmerking van de eerste tussenkomende partij dat artikel 159 van de Grondwet niet kan worden toegepast door de vergunningverlenende overheid

verhindert niet dat de Raad van State, als rechtscollege, de laatstgenoemde grondwetsbepaling dient toe te passen.

Het argument dat dit de verzoekende partijen niet tot voordeel kan strekken aangezien in dit geval artikel 4.2.8. DABM opnieuw geldt, en deze bepaling geen meldingsplicht bevat, kan niet worden bijgetreden, aangezien het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 aan deze bepaling uitvoering heeft gegeven en artikel 7 van dit besluit wel in een meldingsplicht voorziet.

6.24. De omstandigheid dat voornoemd besluit van 18 april 2008 al meer voorziet inzake publieke consultatie dan Europees-rechtelijk noodzakelijk zou zijn, doet aan de voormelde vaststelling geen afbreuk.

6.25. Voorts dient te worden vastgesteld, zoals hiervoor onder randnummer 6.17. reeds uiteengezet, dat artikel 4.2.4. DABM weliswaar in de mogelijkheid voorziet om een afwijkende regeling vast te stellen voor plan-MER's die worden opgemaakt in het kader van het integratiespoor, doch dat dit dient te geschieden onder meer rekening houdende met de verplichting “het plan-MER (op te maken) overeenkomstig de vereisten betreffende (...) de inhoudsafbakening van hoofdstuk II van titel IV van dit decreet”. Het verweer dat de ongelijke behandeling teruggaat op de decretale regeling van artikel 4.2.4. DABM, en dat de Raad van State derhalve niet bevoegd is om van het middel kennis te nemen, kan dan ook niet worden bijgetreden.

6.26. De verzoekende partijen zetten in het verzoekschrift uiteen dat hun belangen door de aangevoerde ongelijke behandeling zijn geschaad. Wat betreft de vijfde tot de negende verzoekende partijen, stellen zij dat zij “geen opmerkingen (hebben) geuit in het kader van de publieke consultatie”, dat zij “er ook geen weet van (hadden) dat zij dit konden doen”, dat zij “opmerkingen (hadden) willen uiten” en dat zij “via een correcte publicatie (hadden) kunnen weten dat zij dit konden doen”. Wat betreft de eerste tot de vierde verzoekende partijen, stellen zij dat deze “wel opmerkingen (hebben) geuit, maar wel laattijdig”, en dat deze opmerkingen “in elk geval (...) op zeer korte termijn

(dienden) te worden ingediend, zodat (zij) niet over de volle termijn van dertig dagen beschikten om hun opmerkingen te bezorgen”.

De argumenten van de verwerende partijen en de tussenkomende partijen dat de belangen van de verzoekende partijen te dezen niet zijn geschaad, gelet op de beslissing van 6 juli 2009 van het college van burgemeester en schepenen dat “de nota voor publieke consultatie in het kader van de opmaak van het plan-MER volgens het integratiespoor voor het provinciaal RUP ‘Dendermonde-West’ zal bekendgemaakt worden op de daarvoor door de stad voorziene plaatsen en op de website van de stad”, en een persartikel verschenen in “Het Laatste Nieuws” van 7 juli 2009, waarin te lezen staat wat volgt:

“Bewoners mogen milieu-advies geven
(...)

De stad Dendermonde zal bij haar inwoners nagaan op welke manier er volgens hen omgesprongen moet worden met het milieu op het terrein ‘Dendermonde West’, dat is de omgeving waar men een nieuwe gevangenis wil bouwen.

Zo een bevraging is een standaardprocedure voor het opstellen van een milieu-effectenrapport en een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Het stadsbestuur wil in de eerste plaats gebruik maken van de kennis van het terrein die omwonenden hebben. Zij kunnen het bestuur laten weten wat extra onderzocht kan worden en waar eventuele alternatieven bekeken moeten worden voor stukken natuur die verloren dreigen te gaan. Deze procedure dient alleen om advies in te winnen. Er kan nog geen bezwaar ingediend worden. Via de website van de stad of bij de dienst Stedenbouw kan iedereen de eerste documenten zoals kaarten en stedenbouwkundige voorschriften inkijken. Suggesties indienen kan tot 31 juli. Meer info op de website van de stad of op het gratis nummer 1700”,

kunnen niet worden bijgetreden. Immers, zowel de beslissing van 6 juli 2009 van het college van burgemeester en schepenen als het persartikel in “Het Laatste Nieuws” dateren van ná de aanvang van de publieke consultatie op 2 juli 2009, zodat de verzoekende partijen alleszins niet over de volledige termijn van 30 dagen hebben kunnen beschikken om hun eventuele opmerkingen aan de administratie te bezorgen. Overigens maakt de richtlijn van de dienst MER van 3 november 2009 geen melding van deze “bekendmakingen”. Bovendien blijkt uit het geciteerde persartikel niet ondubbelzinnig dat er een procedure inzake publieke consultatie betreffende de reikwijdte, het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER lopende was.

Het feit dat de eerste tot en met de vierde verzoekende partijen hun opmerkingen over de nota voor publieke consultatie hebben kunnen laten kennen, weze het laattijdig, en dat niet wordt aangetoond dat de dienst MER deze opmerkingen niet ook heeft betrokken bij de opmaak van de richtlijnen, neemt niet weg dat de bedoelde verzoekende partijen niet over de door artikel 4, § 4, eerste lid van het besluit van 18 april 2008 bepaalde termijn van 30 dagen hebben kunnen beschikken om hun opmerkingen te formuleren, en zij derhalve in hun belangen zijn geschaad.

6.27. Het middel is in de aangeven mate gegrond.

6.28. Inmiddels werd bij decreet van 11 mei 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 juni 2012 en in werking getreden op 16 juni 2012, een artikel 7.4.1/2 in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ingevoegd, luidend als volgt:

“Art. 7.4.1/2. § 1. De gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden geldig verklaard met ingang van de datum van inwerkingtreding ervan. De geldigverklaring is beperkt tot de schending van het gelijkheidsbeginsel, doordat het definitief vastgestelde plan tot stand gekomen is met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan. Dat besluit zou een onverantwoorde ongelijke behandeling inhouden van personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een ruimtelijk uitvoeringsplan dat wordt opgemaakt volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en de personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan-MER volgens de algemene regeling. De geldigverklaring geldt voor gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie genomen werd vóór de inwerkingtreding van dit artikel. De geldigverklaring geldt tot het tijdstip van de inwerkingtreding van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat, voor het gebied waarop het betrekking heeft, het geldig verklaarde ruimtelijke uitvoeringsplan vervangt.

§ 2. De Vlaamse Regering is ertoe gemachtigd de besluiten houdende definitieve vaststelling van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die volgens een vernietigingsarrest van de Raad van State aangetast zijn door

een schending, vermeld in § 1, voor de toekomst ongewijzigd vast te stellen voor de percelen waarop het arrest betrekking heeft. De provincieraad is ertoe gemachtigd de besluiten houdende definitieve vaststelling van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen die volgens een vernietigingsarrest van de Raad van State aangetast zijn door een schending, vermeld in § 1, voor de toekomst ongewijzigd vast te stellen voor de percelen waarop het arrest betrekking heeft. De Vlaamse Regering is er tevens toe gemachtigd deze besluiten opnieuw goed te keuren. De gemeenteraad is ertoe gemachtigd de besluiten houdende definitieve vaststelling van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die volgens een vernietigingsarrest van de Raad van State aangetast zijn door een schending, vermeld in § 1, voor de toekomst ongewijzigd vast te stellen voor de percelen waarop het arrest betrekking heeft. De deputatie is er tevens toe gemachtigd deze besluiten opnieuw goed te keuren”.

6.29. Deze valideringsbepaling houdt in dat, met ingang van de inwerkingtreding ervan op 16 juni 2012, het bestreden PRUP geldig wordt verklaard wat betreft de hiervoor vastgestelde schending van het gelijkheidsbeginsel.

6.30. De verzoekende partijen, die reeds in hun laatste memorie voorbehoud hebben gemaakt wat betreft de grondwettigheid van de voormelde decretale bepaling, verzoeken ter terechtzitting het Grondwettelijk Hof te adiëren met de door hen geformuleerde prejudiciële vraag, luidend als volgt:

“Schendt artikel 7.4.1/2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ingevoegd door het decreet van (11.05).2012, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet samen gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel:

- doordat het de in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 ‘betreffende het integratiespoor voor de milieu-effectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan’ vervatte regeling bekrachtigt, terwijl deze een discriminatoir onderscheid inhield tussen enerzijds personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een RUP dat wordt opgemaakt volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en anderzijds de personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan-MER volgens de algemene regeling;

- en doordat de bestreden bepaling een onverantwoord onderscheid maakt tussen personen die nadeel ondervinden van het discriminatoire besluit van 18 april 2008 enerzijds en anderzijds personen die geconfronteerd worden met een andere problematische regeling inzake openbare onderzoeken, waarbij enkel laatstgenoemde categorie van personen zich nog kan beroepen op artikel 159 Grondwet;

- en doordat ten gevolge van de bestreden bepaling een discriminatoir onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds personen die betrokken zijn in een hangend rechtsgeschil waarin het besluit van 18 april 2008 in het geding is en anderzijds personen die betrokken zijn in een rechtsgeschil waarin deze bepaling niet in het geding is, vermits eerstgenoemden hangende het geschil de mogelijkheid wordt ontnomen zich op de onwettigheid van genoemd besluit te beroepen, waardoor hun recht op rechtszekerheid op discriminatoire wijze wordt beperkt ?”.

6.31. Het door de verzoekende partijen aangevoerde tweede middel geeft in voorkomend geval aanleiding tot de ruimste vernietiging. Er is dan ook reden om het Grondwettelijk Hof te adieren met de door de verzoekende partijen geformuleerde prejudiciële vraag.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. Aan het Grondwettelijk Hof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld:

“Schendt artikel 7.4.1/2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ingevoegd door het decreet van (11.05).2012, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet samen gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel:

- doordat het de in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 ‘betreffende het integratiespoor voor de milieu-effectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan’ vervatte regeling bekrachtigt, terwijl deze een discriminatoir onderscheid inhield tussen enerzijds personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een RUP dat wordt opgemaakt volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en anderzijds de personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan-MER volgens de algemene regeling;

- en doordat de bestreden bepaling een onverantwoord onderscheid maakt tussen personen die nadeel ondervinden van het discriminatoire besluit van 18 april 2008 enerzijds en anderzijds personen die geconfronteerd worden met een andere problematische regeling inzake openbare onderzoeken, waarbij enkel laatstgenoemde categorie van personen zich nog kan beroepen op artikel 159 Grondwet;

- en doordat ten gevolge van de bestreden bepaling een discriminatoir onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds personen die betrokken zijn in een hangend rechtsgeschil waarin het besluit van 18 april 2008 in het geding is en anderzijds personen die betrokken zijn in een rechtsgeschil waarin deze bepaling niet in het geding is, vermits

eerstgenoemden hangende het geschil de mogelijkheid wordt ontnomen zich op de onwettigheid van genoemd besluit te beroepen, waardoor hun recht op rechtszekerheid op discriminatoire wijze wordt beperkt ?”.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien september 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
	Johan Bovin,	staatsraad,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door		
	Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens